

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

Brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszafalusi és zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kóhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKENT HARÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestben: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas s Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein s Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

143-ik szám.

Brassó, Szombat deczember 14-én.

V. évfolyam. 1889.

Az obstrukzio.

Nagy diadalt ülnék az ellenzéki lapok s különösen a „Pesti Napló.”

A függetlenségi párt győzött, Tisza megpuhult, Kossuth meg van mentve!

Miben áll ez az egész?

Polonyi Géza a függetlenségi párt bizalmas értekezletén felvetette azt a javaslatot, hogy alkalmaztassa a párt az obstrukziót a házban, mert ez az egyetlen mód, melylyel még némi eredményt lehet elérni.

Károlyi Gábor tüzelt mellette, Pázmándy Dénes szintén.

Jó öreg Irányi Dániel óvta ennek szomorú következményeitől az ő hiveit; de nem használt. Ekkor felállott Ugron Gábor s kifejtette az ő pártfeleinek annak abszurd voltát, hogy a jelenlegi viszonyok mellett valaki felvesse az obstrukziót. Mert azt mindenkinek be kell ismernie, hogy a többség nem él vissza a házszabályokkal, nem alkalmaztat oly rendszabályokat a kisebbség ellen, melyek ezt sérténék. — Tehát nincs ok az obstrukzióra. Azután meg számot vetett-e a párt maga magával? Most, mikor négy órát tart egy gyűlés, csak hagyján. Hát ha a többség kimondja a 24 óráig tartó üléseket? Mert kimondhatja ezt is. Ki fogja kitartani vele akkor?

Végül meg a függetlenségi párt nem Tiszát akarja megbuktatni, hanem a rendszert. Mert Tisza mehet, de ezzel a függetlenségi párt nem nyert még semmit.

Ezt mondta Ugron a pártban. Hatása lewerő volt Polonyi s Károlyira.

Következett Komjáthy Béla. Ez meg egyenesen leszidta pártfeleit az ily abszurd javaslat felvetéseért. A párt egészen konsternálva volt, úgy hogy végre az lett az eredmény, hogy az elég dolog elejtetett, de kimondatott, hogy az értekezlet teljesen bizalmas, tehát abból a hírlapokba nem mehet semmi.

Ez történt a függetlenségi pártkörben s pártban. A vitában részt vett, előkelő párttagtól tudjuk az esetet.

Minthogy Polonyiék megszegették a párt-határozatot és másnap hamis híreket kürtöltek világgá a lapokban, azt állítva, hogy a párt kimondotta az obstrukzio alkalmazását, az il-

lető képviselő ur is joggal czáfolhatta meg e valótlanságot.

Tehát Polonyi ur ismét meg nem engedhető fogással élt, — visszaélt pártja határozatával! Ez különben nála nem ritkaság.

De történt még más is. Polonyi a ház elnökével is közölte, hogy az obstrukziohoz fognak nyulni. Persze, hogy az elnök figyelmeztette ennek veszélyes és mégis czéltalan voltára.

Mert mi az az obstrukzio? A jegyzőkönyv minden egyes pontjába belekötnék s kijelentve, hogy az rosszul van felvéve, névszerinti szavazást kérnek minden egyes pont fölött. Ilyképen lehetetlen tárgyalni, mert a gyűlést mindennap teljesen elfoglalja az előző napi jegyzőkönyv hitelesítése.

Az elnök figyelmeztetése után jött Polonyi csak igazán tiszta tudatára annak, hogy mily veszélyes játékhoz fogott.

Ekkor jött oda Jókai. Polonyi a maga furfangjával felhasználva az alkalmat, alkudozni kezdett. Kijelentette, hogy ő hajlandó volna tudomásul venni most már azt, a mit Tisza a Kossuth honossága tárgyában Perczel határozati javaslatára mondott, ha Tisza azt a Kossuth honosítására vonatkozó kérvények tárgyalásánál ismétli. Azaz: most már tudomásul venné azt, mit november 22-én nem vett.

És Tisza tényleg ismételte ugyan azt, mit nov. 22-én mondott. És Polonyi ur tényleg tudomásul vette azt, mit akkor nem vett tudomásul.

Már most ki a legyőzött? Tisza-e, vagy Polonyi? Minden jozanul gondolkodni tudó ember be fogja látni, hogy nem Tisza, hanem Polonyi.

Es mégis másnap azt hirdették az ellenzéki lapok és ebben a vezérszerepet az egyikét év óta óriási mértékben hanyatlott „Pesti Napló” vitte, hogy Tisza megpuhult, Polonyi s pártja győzött; hogy Tisza alkudozott Polonyiékkel.

Lapuuk más helyén találja az olvasó Jókai Mór erre vonatkozó nyilatkozatát. Arra vonatkozik, hogy a „P. N.” azt állította, hogy Jókai volt a Tisza követe.

Tehát Polonyi ismét nem mondott igazat, hanem e helyett fogta magát és Károlyi Gá-

borral együtt sürgőnyt menesztett szegény öreg Kossuth Lajoshoz, tudatva vele a nagy diadalt, hogy ő most már magyar honpolgár.

Szegény Kossuth, mit gondolhatott e sürgöny olvasásakor? Polonyi Géza vindikálja magának Kossuth Lajos magyar honpolgárságának megmentését!

De tekintsünk már most el mindezekről s álljon tisztán a nemzet előtt Polonyi-Károlyi terve: az obstrukzio.

Mit érdemelnek ily népképviselők a nemzetől, kik ily eszközhez nyulnak a legtűrelmesebb többséggel szemben?

Itéljen e fölött a nemzet, mert hisz ők mindég a nemzet nevében beszélnek, a hazafiságot monopoliumnak tekintik, melyet ők vettek kizárólagos haszonbérbe.

Belföld.

Brassó, decz. 13. A képviselőház utolsó ideai gyűléséről a „Pesti Napló” azt a hirt bocsátotta világgá, hogy Tisza Kálmán a Kossuth Lajos honossága kérdésében Jókai Mór útján egyezkedett volna Polonyival.

Erre nézve a »Nemzet« ma érkezett száma következő czáfolatot teszi közzé:

»A honossági törvény revisiója ügyében — a »Pesti Napló“-val szemben — illetékes helyről nyert értesülés alapján, irhatjuk, hogy a miniszterelnök senkivel nyilatkozatára nézve előzetesen nem egyezkedett és sem arra nézve, hogy az illető javaslat mikor fogna előterjesztetni, sem pedig arra nézve, hogy mit fog az tartalmazni: nem nyilatkozott.«

Ugyanitt van Jókai következő nyilatkozata:

»A »Pesti Napló« mai esti számában közölt leírására a képviselőházban történeteknek, meg kell jegyezmem, hogy én véletlenül találkozva az elnöki szobában Polonyi képviselő urral, a közte és a ház-elnök között folytatott eszmecsere közben, csupán a magam nézetét fejezve ki, azt mondtam, hogy kész vagyok bármikor a honossági törvénynek a kérvényekben kijelölt czikke oly értelmű módosításához hozzájárulni, a minőt Tisza Kálmán miniszterelnök november 22-ki, Perczel Miklós képviselő urnak adott válaszában kifejtett; egyéb közbenjárásom sem a pártok, sem a kormányférfiak között nem volt, s ha a miniszterelnök ur válaszában, mely azonos a november 22-ki nyilatkozatával, ellenzéki tisztelt képviselőtársaim megnyugodtak,

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

Az utolsó Emőkey.

— Elbeszélés. —
Írta: Szentiványi Emil.

A társaság a növényházban időzött, midőn az inas jelenté, hogy Emőkey Kálmán ő méltóságának fogata előállott.

Máskor megtörtént, hogy ily jelentés után a lovak még óráig ott toporzékolták az udvaron; János, a kocsis, nem győzte tüzes paripáját a parkban járattatva csillapítani. Ma azonban késedelem nélkül bucsut vett a fiatal gavallér a társaságtól. Nem, mintha a környezet zavarta volna. Ott volt ugyan Piszkey Oszkár, a világ legunalmasabb fecsegője, a ki a grófné, — háziasszonynak — kissé hangosan, hogy mindenki hallja — váltig azt bizonygatta, hogy az uszályoknak legelőször ő t. i. (Piszkey) üzent hadat és addig ostromolta azt a kényelmetlen divatot, míg a hölgyek végre számkivetették. (T. i. nem őt, hanem az uszályt.)

Jelen voltak továbbá az Ocarina herczeg-kisaszszonyok, a kiknek négy közös fötulajdonságuk országzerte ismeretes: 1. hogy száműzött oroszok, 2. hogy négyen vannak s mindenütt következetesen együtt láthatók mind a négyen. 3. hogy ember-emlékezet óta fiatal eladó-lányok és 4. hogy amily töméntelen mértékben gazdagok, éppannyira — nem szépek!

— De azért mégis a szép nemhez tartoznak! szokta Piszkey Oszkár mondani, a ki néha-néha tette a szépet mind a négynek.

Emőkey Kálmánt azonban még sem a zajos társaság üzte el. Rá nézve igazán közönyös volt, hogy kik és mit dongnak körülötte; ő nem látott, nem hallott senkit, teljesen elmerült bájös menyasszonya nézésébe s oly boldognak érezte magát, s oly határtalan rajongással csodálta kedvese szellemét, alakját és kedélyét, hogy mellette a világról, affektálás nélkül, egészen megfeledkezett.

Emőkey Kálmánt tehát nem a kastély vendégei sürgették gyors távozásra, hanem az a körülmény, hogy az esti vonattal ő maga is vendégeket várt a fővárosból.

Menyasszonya, gróf Ivánffay Edith, elkísérte Kálmánt a lépesőig. Közel simultak egymáshoz. Az üveg-ház egyik nagyobb rózsája (nem a rózsa, — a tövise!) beleakadt Edith csipkéjébe.

A csipke elszakadt, de a rózsaaág is erősen meghajlott, csaknem letörtött.

Kálmánnak néhány perczre volt szüksége, míg a tüskéket Edith ruhájából kibontotta. Elégge ügyes volt ugyan és a tüskék se látszottak ellenszegülni, — de a bajt a kedvesnek mély tűző fekete szemei okozták.

Végre elkészült. Megcsókolta Edith kezét hossza-

san forrón és menni akart. Hanem Edith visszatartotta.

— Varjon, édes Kálmán, azi a gonosz rózsát, mely a csipkémet eltépte, büntetésből magának adom.

Gyorsan leszakította s piczi kezecskéivel vőlegénye kabátjára tűzte a rózsát.

Ezalatt szemeik ismét delejes hévvel tapadtak egymásra. A büntetés nagyon édes volt — Kálmánnak.

Pár percz múlva a fogat elrobogott.

Emőkey Kálmán egyike volt az ország legkiválóbb főurainak. Családi czimerét nem diszította kilencz águ korona, de mégis ő valódi ősnemes, igazi magyar zászlós főur volt. Ifju korában irodalommal is foglalkozott, de ez a kedvtelése, míg egyrészt finom ízlését, sokoldalú, alapos képzettségét fokozta s erőteljes, férfias lelkebe gyöngédebb hajlamokat oltott, másrészt egyáltalán nem gátolta őt főuri hivatásának komolyabb, nagyobb szabásu felfogásában.

— Elsőrangú üstökös csillag költészetünk egén, érzem nem lehetek! mondá barátainak, a kik őt később is lantja pengetésére buzdították, — de hiszem, hogy más téren megfelelhetek szép kötelességeimnek, melyeket vagyonom, hazafiúi szeretetem és társadalmi állásom ró reám.

Emőkey Kálmán az ifjabb nemzedékhez tartozott de ezeknek ama csoportjához, mely ma is teljesen

ugy ez a mennyire öröndetes tünemény rám nézve, annyira nem illeti belőle csekély személyemet semmi érdem.

Jókai Mór.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. decz. 13.

A »Times«-nek Rio de Janeiróból kelt híre szerint Braziliában a viszonyok még a legjobb esetben is kilencz hónapon át rendezetlenek maradnak, a míg ugyanis a jelenlegi diktatúrát a törvényesen megválasztott, azaz a tartományi választások alapján alakuló kormány váltja fel.

Trikupis görög miniszterelnök a helyzetet Kréta szigetén a szultán fermánja után is olyannak jelentette ki, mely szükségessé teszi, hogy a görög kormány diplomatiái lépéseket tegyen.

A volt szerb kormány több tagjának vád alá történt helyezte tésétközltek. Most Pirosanacz és Gudovics volt miniszterek és több vádolt politikus kijelentik, hogy a vasuti engedélyezés alkalmával nem kaptak borrávalót és a »Bomba« című röpirat szerzője ellen feljelentést tettek rágalmozás miatt. Bizony nagy szennysek is vannak ott! Nagy mosás kellene.

A szerb kormány a porta kérdésére, melyet az Mahmud bey jelenlegi követségi titkárnak belgrádi követévé való kinevezése iránt intézett hozzá, azonnal beleegyezőleg válaszolt.

A belga képviselők zárt ülésben tanácskoztak a király uralkodói jubileuma alkalmából 1890-ben rendezendő ünnepélyek fölött. A király a belügyminiszter utján azon óhajának adott kifejezést, hogy az e célra szánt összegeket a ház szerencsétlenül járt munkások támogatására fordítsa.

A rabszolgaság megszüntetését célzó congressus Stanleynek részvétét fejezte ki a szenvedéseikért és vesztéikért, melyekkel szembeszállott és legőszintébb szerencsekívánatait küldi neki. A congressus méltanvolja Stanley újabb nagy szolgálatait és kéri, hogy Emin pasának, ki kötelességűen oly hosszú ideig megmaradt vészteljes helyén, fejezze ki a congressus rokonszenvét és azon kívánságát, hogy egészsége mielőbb helyreálljon.

Ugyanezen congressus által kiküldött bizottság folytatta a rabszolgakereskedés megfenyítésére vonatkozó javaslat első cikkének tárgyalását, melyre nézve ideiglenes megegyezés jött létre. Ezután megkezdtek a többi cikkek tárgyalását, de nem fejezhették be, mert a meghatalmazottak közül többen még nem kapták meg az utasításokat.

Román lapszemle.

Szomorú híreket kapott a Lensoros Belényesről a bihari románok központjából. A »Gaz.« olvasói szomorú szívvel és aggálylyal kérdezhetik, hogy mi van Belényesen? Hol van a belényesi testvérek férfias és román szelleme, kik ezelőtt a natio büszkeségei voltak? Mi oka mély hallgatásuknak, elnyelvén a hatal-

mon lévő rémitgetőknek legsúlyosabb csapásait. Az istenért, mit csinálnak a belényesiek, élnek-e még, vagy egészen megdermedtek? Megvallja a »Gaz.«, hogy nem csak egyszer kérdezte ezt önmagától, mert hónapok óta nem tud semmit Belényesről, csak amugy lopva érkezik hozzá egy egy fájdalmas kiáltás és mély sóhaj, melyekből aztán megérti, hogy Belényes nagyon szenved s hogy a román társadalom ott beteg. Egy n.-váraditulzó magyar lapból mégis csak megtudta a »Gaz.« azt a nagy betegséget s ime: milyen látvány támadt szemei előtt. A magyarosítás tüzhányó hegye forrong a belényesi románok lábai alatt, már-már elnyeléssel fenyegetvén őket gymnasiumukkal együtt és őket mit tesznek? Magyar színházban mulatnak. . . . Bokrétaikat, koszorukat adnak a magyar művésznőnek és gyakorolják magukat a »halljuk, újra és éjen« kiáltásokban.

Na, ez már csakugyan olyan vulkán, melynek tölcserébe a ki belezuhan, azt még a »Gaz.« sem fogja négy hasábos vezércikkével visszarántani. Pedig ő ugyancsak osztogatja a böles tanácsot, hogy ne menjenek magyar színházba.

Ugy megesett a »Gazeta« szíve a szegény belényesiek, hogy valóságos mulatság azt a sok handabandát elolvasni. Félti a kedves testvéreket az elmagyarosodástól.

Valamelyik kolozsvári lap jellemzőleg ismertette közelebb a »Gaz.« és »Tribuna« tartalmát, állítván, hogy ezen lapok mindent felszednek, a mivel olvasóikat a magyar nemzet ellen, melynek politikailag a románok is kiegészítő tagjai, ingerelhessék. Merészelt-e így ágitálni ez a két lap az absolutismus korában a német nyelv ellen, mint ezt ma teszi a magyar nyelv ellen?

A románok minden buja, bánatja, keserősége, sóhajása a miatt van, mert magyarul kell tanulniok. De vajjon így van-e ez tényleg? Határozottan állítjuk, hogy nincs s ha ők nem agítálnának olyan szivtelenül, még kevésbé történnék. Azt hiszik, hogy több előfizetőt szereznek Belényesről, ha a magyar nyelv ellen izgatnak.

Mialatt a »Gaz.« szíve vérzik a magyar tüzhányón tánczoló testvérei miatt, másfelől úgy szólva kézzel lábbal igyekezik bebizonyítani azt, hogy gróf Kun hazafias áldozata hiába való, mert a magyar telepeket mindenütt elnyeli a románág, tehát adjuk meg magunkat, még pedig törökös praedestinacioval, mert lám a Fogarasmegyébe kiment székely cselédek szemeink előtt pusztulnak el, azaz, hogy románok lesznek.

Hétfaluból is elűzte volt a schismaticusokat Nagy Lajos királyunk és ennek daczára ma is a románok vannak ott többségben. Rozsnyó, Prázmár, Vidombák mind ős román községek, ők itt voltak, midőn a szászok idetelepedtek.

A görögök Brassóból, a bolgárok Déváról, Vinczről s más községekből mind kivestek, az az románok lettek. A fogarasi svábok sem jártak másképen. Mindezek után ne iparkodjál, magyar védeni, terjeszteni nyelv-

vedet, mert román vulkánon tánczolsz s így »vai de tine«: jaj neked! . . . Már most melyik igaz, az-e, hogy a románok tánczolnak magyar vulkánon, vagy mi rugjuk a kalusert s ettől meg sem szabadulunk, ha száz gr. Kun és száz egyetünk áldozik és működik és fajunk megvédésére. Hanem mi is rámutatunk egy kicsike vigasztaló pontra, melyet a »Gaz.« nem bir elsötétíteni. A hétfalusi csángó magyarból nem lett szász, pedig egy hite van vele 250 év óta, nem lett oláh, pedig már régen volt, midőn Brassó város a hétfalu páz-intjaira telepítette le az atyafiakat. A német és magyar ajku Sz. Ujfalu épen József császár idejében vallott szint a magyar nyelv mellett.

Lám, hogy nem esünk kétségbe! Ha a »Gaz.« a fogarasi svábokat gunyolja, mert nyelvükben román szavakat vegyítenek: mi a máramarosi svábokat mutatjuk be, a kik ma tözsgyökeres magyarok, lelkes hazafiak, pedig ezeket is Maria Terézia alatt telepítették oda. Az ilyen történelmi értekezésektől nem megy el a kedvünk, hogy hazafias kötelességeinket ne teljesítsük.

Czenkalji.

Az iparbank.

Most már bizonyosra vehető, hogy új év után létre jő a magyar iparbank, hogy olcsó tőkével s könnyű feltételekkel támogassa egyrészt a már fennálló hazai ipart, másrészt új ipart teremtsen.

Rég érzett szükségét pótol e vállalat. Mert Magyarországon három bajban szenved az ipar. Először hiányzik a szakértelem. Másodsor a tőke. Harmadszor a vállalkozási szellem.

Szakértelmet nevelni az állam feladata. Állítani szakiskolákat, képezni tehetséges ifjakat külföldön állami segélyvel: ez a szakértő nemzedék nevelésének módja. Csakhogy erre hosszabb idő, évek kellene. E feladat sikeres megoldásában támogatni kell az államot a társadalomnak, a törvényhatóságoknak, mert ezekre nézve nem lehet közönyös, ha vajjon területeik közgazdasági helyzete javul-e, vagy nem.

Tőke volt eddig is nálunk, de kevés és drága. Pénzügyeink nagy része drága pénzzel dolgozik és egyáltalán nem ad iparvállalatokra kölcsönt. Sőt egyenesen kizárja hitelüzleteiből a gyári vállalatokat. Az egyetlen hitelbank az, mely néhány év óta ipari vállalatokat létesít. A fiumei s brassói petroleum-gyárak, a zernesti cellulose-gyár, a legújabbban létesülő upesti hajó-gyár; mind a hitelbank alkotásai.

A czukorgyárak külföldi pénzzel létesültek, s általában minden újabb nagyobb vállalatot nálunk külföldi tőke és külföldi vállalkozási szellem hozott létre.

De honi tőkével a hitelbank vállalkozásain kívül alig létesült egyetlen figyelemre méltó vállalat. Sőt fennálló gyárak is elpusztulnak tőke hiányában. Mert a mi iparunknak épen az a baja, hogy nincs jorgó üzleti tőkéje. Ezért nem tud versenyezni, mert nem elég a gyári berendezés, nem elég a termelő-képesség, ha nincs tőke, mivel a bevásárlás előnyeit élvezhesse és a kereskedőknek a szokásos 4—6 havi hitelt nyújtsa.

Hogy csak egyetlen példát említsünk fel, ott van egyik legnagyobb üvegyárunk Felken. Tizenötezer forintot fordul meg ezen, egykor virágzó gyár sorsa. Tizenötezer frt. miatt szünetel a gyár már két év óta. De nem tudja megszerezni ez összeget.

Magánosok nem ismerik a viszonyokat, pénzügyezetek nem adnak gyárakra kölcsönt.

Ilyen eset sok van, sorolhatnánk fel többeket is. Ezen akar és fog segíteni a magyar iparbank melynek létesülése már csak napok kérdése, attól függ, mikor fog törvénynyé válni egyrészt a gyári vállalatoknak adandó, másrészt ezen létesülő banknak adandó állami kedvezményekről szóló törvény.

A gyáraknak adandó állami kedvezmények már ismereteseek olvasóink előtt. — Annak idején közltek volt.

Az új bank teljes bányag- és illetékmentességet fog élvezni, tehát a részvénybányagot is elengedik, iparvállalatai pedig 15 évig adómentesek lesznek, de csak a 6 százalékos jövedelem erejéig: ha ennél nagyobb a nyereség, a többlet után adó fizetendő. A részvénytőke 10 millió frt, mely összegből azonban egyelőre csak 5 millió frt fizettetik be.

A bank új vállalatok létesítésén és finanszírozásán kívül, már fennálló iparvállalatok fejlesztésével is fog foglalkozni. Első sorban a textil-ipart szándékozik felkarolni, még pedig a Szepességben (Késmárkon) a vászonipart és hír szerint Seps-Szent-Györgyön a posztóipart.

Ez természetesen csak hírlelés s biztosat speciális terveiről még nem tudhatunk. De a mi a seps-szent-györgyi posztógyárat illeti, ennek tervét egyáltalában nem helyeselhetjük. Mert elhibázott dolog volna,

mélto őseire. Parforcevadászokat, löversenyeket kedveltek és kultiváltak ezek az urak is, voltak kitűnő kopó-falkák, lovaik s költséges nagyuri kedvteléseik. De valahányszor összejöttek, bár vadász, vidám lakomázás, szóval a mulatság volt az összejövetelnek célja, mégis minden ily alkalommal közérdekű dolgokat, országos ügyeket, nemes eszméket vitattak meg. A mód, az eszköz, a kellemes szórakozás volt, de az eredmény mindig a nemzetgazdaság, a nemzeti irodalom és művészet fejlesztése az emberi és hazafiai érnéyek ápolása, gyakorlása.

Emőkey Kálmán a jelen nemzedék vezérei közé tartozott. Atyjától tekintélyes vagyonát kissé rendezetlen állapotban örökölte. Az öreg Emőkey Zoltán valóságos magyar megyei nábob volt, a ki legalább háromszor akkora vagyont elpazarolt hivatalos főispáni ebédekre, agarászatokra és megyei korteskedésekre, mint a mekkorát egyetlen fiának hagyott.

Kálmán azonban nem követte atyja nyomdokait ezen a téren. Erélye, szorgalma és tudománya amerikai élelmességgel párosult. Birtokainak paragon heverő részét találékony vállalkozási szellemmel úgy kiaknáztá, hogy pár év alatt helyreállott az egyensúly.

S maradt és jutott ideje szerepelni vörös frakkban, balteremben és a tudós, lelkes hazafiak közt. Gavallér volt és kiváló férfi egy személyben.

A kipihent, jóvérű táltosok sebesen röpitették a könnyű kocsi. De Emőkey Kálmán néhány perczetel mégis elkésett. Vendégei már megérkeztek. Mikor hintaja megállt a lépcsőnél, a jóbarátok zajosan üdvözöltek a házi gazdát a kastély terrasszáról.

Emőkey kezével intett feléjük, de fejét lehajtá s ajkaival a gomblyukában illatozó rózsát érinté.

— Ennek te vagy az oka, édes rózsám! suttopta. De mosolygott hozzá.

A jó barátok sorba ölelték Kálmánt. Hármán voltak s nem egy pajzán megjegyzést tettek a szerelmes vőlegényre.

— Nem tüzték még ki az esküvő napját kedvesem? — szóló báró Cserey Sándor, ártatlan képet vágva, mintha nem tudná, hogy a nász két hónap múlva lesz.

— Bizony elhanyagolsz minket Kálmán. S őszintén megvallva, ha barátod nem volnék, jegyesed szeretnék enni! — folytatta gróf Tarczali Ödön, szelid csipősséggel.

— Engem most csak az irás vigasztal, — ka- czagott gróf Zarándi Miklós. Az irás szavai szerint egykor az utolsók lesznek előkké. Van tehát reményünk, hogy majd reánk kerül a sor a mézesheket után.

A társaság nevetve haladt fölfele a lépcsőn és Kálmán csöppet se haragudott, hogy bosszantották. Inkább jól esett neki. Mert bizalmas élceik visszapattogtak szerelemmel vértézett szívére, ez alkalom pedig egy-egy pillanatra ilyenkor mindig odaröpitette gondolatát az árnyas téli kert rózsabokrához és rózsánál szebb, rózsánál virulóbb kedveséhez.

A nagy pipázó terem visszhangzott a társaság jókedvétől. Sokban különböztek egymástól, de összefűzte őket a közös eszmekör, a nemesebb törekvések sikert óhajító ösztöne.

Emőkey e pillanatban már teljese a szép cél- nak élt, mely előttük lebegett; szerette volna tehát a társalgást rögtön arra fordítani.

— Azt hiszem, tudjátok, kedves barátaim, mily fontos ügy megbeszélésére írtalak hozzám. Először is.

(Folytatása következik.)

a termelést egynemű iparágakban decentralizálni így, a mint ez a posztóiparral ez esetben tervezetik. A posztóipar Brassóban virágzik. Itt megvannak természetes kellékei is ezen iparágak.

Ha Erdélyben még egy posztógyárat akarnak létesíteni, annak Kolozsvár lehet csak helye, sehol másutt. Kolozsvárnak kedvező a fekvése, vidékén van sok gyapju.

Ellenben Seps-Szentgyörgyön nincs semmi kelléke a posztógyártásnak. Hanem ott van a textil-iparnak egy másik nemje: a gyapotszövés. Kellene egy gyapotfonó és szövőgyár.

Ezenkívül nagyobb faipari vállalat volna helyén Háromszéken.

De ettől eltekintve, — mert erről beszélni még nagyon is korai — a magyar iparbank létesítését a legfontosabb vállalkozásnak tartjuk, melyre hazánkban igen nagy jövő és nagy hivatás vár.

Az új bank elnöke Tisza István lesz. Az igazgatótanács tagjai lesznek ezen kívül Batthyány Géza gróf, Bethlen András gróf Brassó s Szeged megyei főispán, ifj. Andrássy Gyula gróf, Hatvani Deutsch Sándor, Posch Gyula dr., Weisz Berthold, Lederer Sándor. A bécsi Bankverein, melynek élise alatt az új bank létesül, Bauer igazgatót, Liebig bárót s még egy harmadik személyiséget küld ez igazgatótanácsba.

Megyei ügyek.

Brasó megye alispánja következő meghívót bocsátotta ki:

Van szerencsém a tekintetes törvényhatósági bizottság tisztelt tagjait Gróf Bethlen András főispán ur ő méltóságának ez idei 540—1888 sz. a. kelt rendelete értelmében a f. december hó 23 d. e. 11 órakor a tanácsház nagy termében tartandó rendkívüli közgyűlésben leendő megjelenésre hivatalos illemmel meghívni.

Az állandó választmány gyűlése a szokott helyen f. hó 19-én d. e. 10 órakor fog megtartani.

A közgyűlés tárgyai lesznek:

1. Belügyminiszteri leirat egy 3-ik aljegyzői és alszámvevői állomás rendszeresítésére nézt.
2. Jelentés a törvényhatósági bizottság választott tagjai fele részének újból lett megválasztásáról.
3. Következő albizottságok megalakítása:
 - a.) Közigazgatási bizottság fele részének újból választása.
 - b.) központi választmány,
 - c.) igazoló választmány,
 - d.) bíráló választmány,
 - e.) állandó választmány,
 - f.) vármegye egészségügyi bizottság,
 - g.) statisztikai bizottság,
 - h.) vármegyei tisztviselők nyugdíj alapját kezelő bizottság,
 - i.) község jegyzői szigorló bizottság,
 - k.) erdőrendészeti bizottságba szakértő,
 - l.) másod foku erdei kihágási bíróságba tagok,
 - m.) helyettes tisztú ügyész,
 - n.) loávtató bizottság,
 - o.) árvaszek üléseiben részt vevő tagok,
 - p.) népnevelési bizottság,
 - r.) községi igazoló választmányi helyettesek megválasztása.
- 4.) Brassó város képviselőtörek határozata a mehkerteken át a földvári utba vezető mezei utnak a törvényhatósági út hálózatba leendő felvételére nézt.
- 5.) Brassó város 1890. évi költségvetési előirányzata.
- 6.) Földvár képviselőtörek határozata községi díjnak javadalmazására nézt.
- 7.) Ugyanannak határozata második jegyzői állás törlése és I-ső jegyzői fizetes megállapítására nézt.
- 8.) Ugyanannak határozata I-ső jegyzőjének hosszabb szabadságolására nézt.
- 9.) Dr. Kovács Áron orvos, sebésztudor és műtő oklevelének kihirdetése.
- 10.) Netalán időközben beérkezhető és az állandó választmány által tárgyalandó sürgős ügyek.

Brassó, 1889. december hó 9 én.

Roll Gyula,
kir. tan. alispán.

E. M. K. E.

Az E. M. K. E. igazgató-választmánya f. hó 12-ikén rendes és különösen a vidéki tagok által erősen látogatott gyűlést tartott Horváth Gyula alelnök elnökelete alatt.

A nevezetesebb tárgyak közül kiemeljük következőket: az egyet vagyona f. é. decz. 1-én volt 437,364 frt 63 kr.

Egy másodtitkári állás szervezése mondatván ki a közgyűlésen, a választmány utasította a direktoriumot

hogy készítsen teljes kezelési szabályzatot, illeszkedve annak keretébe ezen új, a főtitkárnak alárendelt, megfelelő hatáskörrel ellátandó tisztviselő tendőit, melynek megtörténte után az állás be is fog tölteni.

Bartha Miklós előterjesztése alapján megállapítottak az algyógyi birtok kezelési szabályzatai.

A debreczeni s biharmegyei Emke-választmány alakuló gyűlését gr. Dégenfeld József főispán 1890. jan. 19 ére tűzvéni ki, az igazgató-választmány hivatalos képviselőül gróf Bethlen Gábor elnök vezetése alatt kiküldettek: Bartha Miklós orsz. képviselő, gr. Bethlen Bálint, H. Gaál Domokos alispán, Horváth Gyula orsz. képviselő, Merza Lajos főpénztáros, Sándor József főtitkár, K. Sándor József kir. közjegyző és Sztérenyi József erdélyrészi kir. iparfelügyelő, kik mellé csatlakozhatnak mások is.

Tudomásul vétetett, hogy közelebből Horváth Gyula kezdeményezésére Emke választmány alakul meg Szentesen 1000 taggal.

Az országos iskolaegyesületnek a kulturegyletek kongressusa tárgyában kiadott körlevele felett napirendre tért a választmány.

Nagyon sok kisebb jelentőségű tárgy elintézése után a gyűlés esti fél 8 órakor véget ért.

Utána rendes társasvacsora volt a »Hungária« Emke-termében.

Helyi és vidéki hírek.

Fillérestély. A protestáns nőegylet legközelebbi fillérestélye szerdán este lesz. Közreműködők: Gyárfás Ella k. a. szavalattal, dr. Bogdán Andor ur zongorán s a dalárda karékkal. Háziaszonyok lesznek: Bauer Jánosné (az egyet fáradhatatlan elnöke) s Véber Györgyné urnők.

A helybeli magyar dalárda, mint f. hó 12-én tartott közgyűlésében elhatározta, működését megkezdi. Együttal az is tudomásunkra jutott, hogy legelőször a magyar prot. jótékony nőegylet legközelebbi fillérestélyén fog nyilvánosan fellépni. Nagyon helyesen! Az említett nőegylet rendíthetetlen híve volt a Dalárdának minden időben, sőt ki is tüntette szegedi győzelmük után. Ezzel tehát, hogy a dalárda épen a nőegylet fillérestélyén lép fel a szünetelés után először, mintegy háláját kívánja leróni a nőegylet iránt. Ismételjük nagyon helyesen, azért is, mert ma a fillérestélyek az a hely, hol magyarságunk színe-java kéthetenként egyszer találkát ad egymásnak s hol leginkább van alkalmunk megtanulni, mint »egy anyának gyermekei,« egymással »összhangzatban élni.«

Az elhasztott III. kamara-hangverseny most már biztosan hétfőn, f. hó 16-án, este 8 órakor fog tartani a Nr. I. nagy termében A közlött műsor változatlan s átvehető Biesenberger és Hiemesch urak könyvkereskedésében a buzasoron. A megváltott jegyek érvényesek.

Hangverseny. Térszűke miatt az alkalommal csak röviden emlékezhettünk meg azon sikerült, ritka művelzetet nyújtott hangversenyről, melylyel mult szerdán a »Philharmonikus társulat« a városi zenekarral egyetemben, érdemes karnagyúki Brandner A. ur vezetése alatt, megörvendeztette a közönséget, — Előadásra került Beethoven nagy Leonora nyitánya (C-dur) Schumann népszerű és üde B-dur symphoniája, Wagnernek Parsifalhoz írt szingazdag előjátéka, s Beethoven hegedűhangversenyének első tétele, melyet Krause ur játszott zenekarkíséret mellett síma, biztos technikával, nemes felfogással s nyugalommal. Mondanunk sem kell, hogy az említett orchester-számok mindenben a gondos betanulást, a karnagy s működő tagoknak sikeres fáradságáról tettek tanubizonyságot. Közönség szép számmal volt jelen, bár nem annyi, mint a mennyit e gyönyörű hangverseny megérdemelt volna, melyre különben meg kimerítőben vissza fogunk térni.

Felolvasás. Binder Jenő főreáliskolai tanár »XVI-ik századbéli epikus költészetünk«-et fogja ismertetni s ezen kor költői termékeiből egy pár dalt harmonium kíséret mellett bemutatni a tanári kör holnapi felolvasó estélyén. A kiválóan érdekes felolvasás d. u. pontban 5 órakor veszi kezdetét az »Európa« nagy termében, melyre a közönség figyelmét ezuttal is felhívjuk.

Rendőri hírek. (Lopás.) A mult héten Zajzoni Lina cseléd Szabó Károly kövezőtől több kávé s egy levesmerítő kanalat, ennek cselédétől pedig egy ruhaderéknek való szövetet lopott el. A tegnapielőtt meg-ejtett házkutatás alkalmával megtaláltattak a lopott tárgyak a szövet kivételével, melyet a tolvaj cseléd már haza küldött.

A magyar zonatarifa mind nagyobb mértékben vonja magára a külföld figyelmét és egymást érik a m. kir. államvasutak igazgatóságánál a tudakozódások

az új díjszabás iránt. Legutóbb a belga vasutak igazgatósága kérte az államvasutakat, hogy közölje vele a zóna rendszer alkalmazását és az eddig elért eredményt.

A király dísznótoron. A következő józü apróság hire kering Budapesten: Cseri János, főthi földmives, veszekedés közben, czimboráját Molnár Jánost, »nehogy megsántuljon« tulerősen találván fejbe ütni, ez okból a pestvidéki törvényszék által súlyos testi sértés miatt elítélve, börtönbe került. Kegyelmet kérni fia számára jelent meg az öreg Cseriné a királyi várbán tartott utolsó audiencián. A király biztató jó akarral hallgatta végig az egyszerű asszony könyörgését és megértvén szavaiból, hogy főthi, nem mulasztotta el megkérdezni tőle »hogy vannak különben az én jó szomszédjaim a főthiak?« A főthiak, csókolom felséges kezeit, viszonzá Cseriné megoldódott nyelvel, csak megvolnának különben, de az egész falu busulásnak adta fejét az én Jánosom után, a kit mindenki szeret szörnyűségesen. Hanem, ha felséged oly jó lesz és haza bocsátja a börtönből, van olyan három házom, hogy nincs párja a faluban, leöletem egy lábíg és meginvítalom a torra az egész falut, még felséges uramat is familiástól, de még — az exczellenciás igazságnak a miniszterét is.« A király józüen elmosolyogta magát az egyszerű asszonynak kilátásba helyezett invitációján és nyomban elbeszélvén az igazságügyminiszternek az esetet, hozzá tette: »Tehát édes Szilágyi, a legközelebbi viszontlátásig a főthi dísznótoron.«

A walesi herceg beteg. Az angol királyi család körében nagyban aggódnak a walesi herceg fölött, ugyanis mint már azelőtt hirlett, vesebajban szenved.

Új osztálytanácsos. Csáky miniszter Tóth József tanfelügyelőt meghívta a miniszteriumba osztálytanácsosnak.

Baross az iparosok közt. Baross miniszter tiszteletére f. hó 12-én este nagy banket volt az iparoskörben, nevesebb iparosok részvételével. Baross Kaas belvárosi képviselő köszöntötte fel.

Királyi elismerés. A hivatalos lap közlése a király ő Felsége elhatározását, melylyel Schmidt József sebész-mesternek és a győri közkórház nyugalmazott gondnokának sok évi hű és buzgó szolgálata elismerésül az arany-éremkeresztet adományozta.

10.000 virginia. A »Caffaro« című olasz lap jelentése szerint Ferencz József király a napokban Umberto királynak tízezer virginia-szivart küldött azokból, melyeket egyenesen a maga és szövetségesei számára készíttetett.

Tanitónők árvaháza. A tanitónők otthonát decz. 12-én nagy ünnepélyességek közt megnyitotta Mária Dorottya főhercegnő.

Posta és karácsony. A főposta igazgatóság hirdetmény útján arra szólítja fel a közönséget, hogy a postával továbbítandó karácsonyi szállítmányait kiváló gondnal csomagolva adja fel.

Nagy strike. Londonban strikeolnak a gázgyári munkások; Saarbrückenben a bányászok.

Új golyószórók. A Magdeburg közelében a hires Gruson-telep egy svéd tisztnek új szerkezetű mitrailleurere vonatkozó szabadalmát megvette.

A brutális Szerbia. A szerb kormány tegnapielőtt karhatalommal vette el az angol-bank sókésztetét. Itt csakugyan beválik: Többet erővel, mint észszel!

Graef Ede nyugalomban. József főherceg honvédségi főparancsnok hadsegéde, liblói lovag Graef Ede lovassági tábornok, évek hosszú során át viselt ezen állásáról, mint a még e hó folyamán visszalép.

Stanleyről megirtuk már, hogy legközelebb Európába indul s nemsokára Brüsszelbe érkezik. Most azt közli velünk egy brüsszeli távirat, hogy Stanley sürgönyileg értesítette Lipót blega király arról, hogy Zanzibárt vasárnap hagyja el s folyvást utba lesz addig, a mig meg nem érkezik Európába. Egyszersmind közöljük a Reuter ügynökséghez Zanzibárból érkezett ama táviratot, mely szerint Emin pasa kísérete hajón Mombassaba indult, hogy megvárja ott az egyiptomi gőzöst, mely érte jön.

Agyonlőtt örvezető. Nagy szerencsétlenség történt f. hó 10-én délután 4 óra után az aradi várbán a katonai gyakorlatok alkalmával. Fericsán örvezető, a ki naposkáplár-szolgálatot tett, a második század körül járt-kelt, mikor a század czéllövészeti gyakorlatokkal foglalkozott. A gyakorlat történekenélkül, markirozással folyt; de az egyik közlegénynek a fegyverébe valahogy egy éles töltény került. Épen ennek az éles tölténnyel töltött puskának kellett Fericsán felé irányulnia. A vezényszóra eldördült a lövés s ekkor Fericsán mellén találva összorogyott.

Panik egy színházban. New-Yorkból jelenti egy táviratunk, hogy a pennsylvániai Johnstownban, hol

az idén az a nagy tűzvész pusztított, f. hó 4-én este az operai előadás alatt vak tűzilárma keletkezett. A közönség rémülten igyekezett menekülni s a nagy tolongásban többeket agyonnyomtak. A sebesültek száma közel harminczra rug.

Uj íbarág Brassón. Valfűzőket (Corsetts) és egyes tartókat mérték szerint teljes jótállás mellett elkészitem. Tisztítások, javítások és átalakítások gyorsan és pontosan. Neubauer Emilia lópiacz Hauptkorn féle ház.

Süketeknek.

Egy egyén, a ki egy egyszerű szer által meggyógyult 23 évi süketsegből és fülzugásból, kész annak

leírását német nyelven mindenkinek ingyen elküldeni
Czim: J. H. Nicholson, Wien XI., Kolingasse 1.

Brassói vasutforgalom.

Vonatindulások: a) Budapest felé: vegyes-vonat reg. 5 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor b) Bukarest felé: délután 2 óra 14 perczkor. Vonatérkezések n) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 54 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 órakor; vegyes-vonat este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyors-vonat d. u. 2 óra 5 perczkor Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predealról.

Brassói piaci árfolyam.

A pesti m. keresk. bank jelentse. —

Brassó, 1889. december hó 14-én

Román paipénz à 20 frankos	9.34 vétel 9.36 adás
Ezüstpénz à 20	9.30 • 9.32 •
Napoeleond'or (aranypénz)	9.40 • 9.42 •
Török lira	10.65 • 10.66 •
Arany	5.56 • 5.58 •
Orosz papirrubel	125.— • 126.—

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Ségesvár.)
Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyösi István (D.-Szent-Márton)
Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztérenyi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 9263. — 1889. tk.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyviszatóság közhírré teszi, hogy *Fóris Mihály* végrehajtónak, *Bratesku Arsénie* végrehajtást szenvedő elleni 1000 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Prázmár és Tatrang községnek határában fekvő a prázsmári 2122. sz. tjkben A + 13400 hr. szám a. fekvőkre 74 frt, a prázsmári 2137 sz. tjkben A + 13397₁ és 13398. hr. sz. fekvőkre 36 frt, a 13397₂ hr. sz. fekvőre 30 frt, a 13399 hr. sz. fekvőre 30 frt, a prázsmári 2187 sz. tjkben A + 13379 hr. sz. fekvőre 43 frt, a prázsmári 2519. sz. tjkben A + 8088 hr. sz. fekvőre 48 frt, a prázsmári 2683 sz. telekjkben A + 13453, 13454, 13455. és 13456. hr. sz. fekvőre 345 frt, a prázsmári 3039. sz. tjkben A + 13403, 13408. hr. sz. fekvőre 19 frt, a 13407. és 13404. hr. sz. fekvőre 33 frt, végül a tatrangi 57. sz. tjkben A + 84. és 85. hrsz. fekvőre 400 frt és a 142₁, 2630, 2931, 2632, 259₁, 260₁, hr. sz. fekvőre 33 frt összesen 1091 frtban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi január hó 31-ik napján délelőtti 9 órakor Prázmár és délután 3 órakor Tatrang község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvény 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. lvi törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1889. évi október hó 24.
A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága:
Kovács,
egyes bíró.

Sz. 6310./1889.

Árverési hirdetmény.

Az alólikt járás főszolgabírója által közhírré tétetik, hogy a Szász-Szent-László község tulajdonában álló két malom és két korcsmaház folyó évi december hó 19-én d. e. 10 órakor a falusbíró házában árverés útján a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) az alsó malomra 700 frt,
- 2) a felső malomra 600 frt,
- 3) az eddigi községi korcsmaház udvar- és kerttel együtt 150 frt.
- 4) a mezei korcsmaház udvar- és kukoricafölddel együtt 200 frt.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10 százalékát bánatpénzzel az árverező biztos kezéhez letenni. Zárt és szabályosan kiállított ajánló levelek a szobeli árverés megkezdése előtt beadandók.

Az árverés további feltételei Sz.-Sz.-László község előliárolásánál, a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.
Ségesvár, 1889. évi decz. hó 10-én.
A keresdi járás főszolgabírója.
(461) 1—1. Fodor, főszolgabíró.

Sz. 6185—89.

(460) 1—1

Árverési hirdetmény.

A keresdi járás főszolgabírója által közhírré tétetik, hogy a Dános község tulajdonában álló patak malom jövő 1890 év január hó 1-ső napjától kezdődőleg három egymásután következő évekre. Dános községben a községi irodában f. év december hó 20-án d. e. 10 órakor a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 600 frt.

Az árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10% az árverező biztos kezéhez letenni.

A további árverezési feltételek a községi irodában a hivatalos órákon belül megtekinthetők.

Ségesvárt, 1889. december 11.

a keresdi járás főszolgabírója.

Fodor, főszolgabíró.

Egy jó könyv.

A külföldi könyv ártalmatlansági ügyan rövidke és vélelő, de mintha csak a gyakorlati használatra termetek volna; nekem és családunknak a legkülönbözőbb betegségi esetekben igen kiváló szolgálatokat tettek. Így és hasonlóan hangzik a községi irodák, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát” című, rajokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem naponta kap. Mint az ahoz nyomtatott s a szerkesztésen meggyőztető szöveget tartalmazó tanúsítvány, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letelve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki a becses könyvet megszerezni óhajtja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címet s címezze a levelező lapot Richter kiadó-intézete Lipcsében. • A megküldés ingyen történik.

HIRDETÉSEK

felvételnek

a kiadó-hivatalban.

„ALBINA“

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe
hitelez értékpapirokra

--- román papirokra is ---

azok tőzsdei árfolyamának 85%-ja erejéig s. p.
ha a kölcsönösszeg fölülhaladja az 100 frtot

231 a) 16—*

6% kamat

mellett 1000 frton aluli kölcsönöknél azonban
6¹/₂% számíttatik.

Bővebbet az intézet irodájában:

**Brassó, főtér 90. sz. a. naponként
8—2 óráig.**

BUDAPESTI HIRLAP

Szerkesztők és laptulajdonosok:

Csukási József és Rákosi Jenő.

30.000

példány.

Előfizetési árak: Egész évre . . . 14 frt. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt. Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Egyes példányok kaphatók minden ujságárusítónál.

Még december hóban kezdjük meg **Beniczkyné-Bajza Lenke** legújabb két kötetes **regényének** közlését, melyet a népszerű író most ír a „Budapesti Hírlap” számára. — A regény címe:

Január 1-sejével belépő új előfizetők

a lapot, már a **karácsonyi** rendkívüli számtól kezdve, kapják az **új regény** elejével együtt.

„TÜZBEN”.

A „Budapesti Hírlap” kiadó-hivatala: Budapest, IV. kalap-utca 16.